

«МАЯ ДУША ЛЯЖЫЦЬ ДА КУЛЬТУРЫ»

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й «МС».)

— Трагічны лёс не абмінуў і вашу вёску...

— Як і большасць нашых населеных пунктаў, яна была вёскай-партызанкай. Для Іванаўшчыны Тышкавічы — уласныя «людзі на балоце». Ясельда і той мост адразалі вёску і фактычна рабілі яе недаступнай для іншых. Эта вядомыя Спораўскія балоты з аднаго боку, Мотальскія — з другога. Увогуле, гэта вёска-працаўніца. І прозвішча Каткавец там на слыху. Колішні намеснік міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Надзея Мікалаеўна з'яўляецца мене далёкай сваячкай. Жыве ў Тышкавічах унікальны фермер Таццяна Каткавец, якая вырошчвае найлепшыя цюльпаны ў Беларусі. Адзін з землякоў, гляджу, дзіду кідае: чэмпіён Еўропы сярод юніераў. Адным словам, багатая на таленты вёска. Дарэчы, большасць мясцовых жыхароў не спяшаеца адтуль з'язджаць: імкнецца працаўца і жыць на Бацькаўшчыне. Сёння гэта аграрарадок. Там і музычная школа, і адзін з найлепшых на Іванаўшчыне Дом культуры, унікальнае возера Мульнае... А якая прырода! Заўсёды з задавальненнем сюды прыяджаю. Гэта месца, дзе я адпачываю душой.

— Ці можаце назваць сваё дзяцінства шчаслівым?

— Дзяцінства загадваеца як самы вясёлы час, у сям'і нас выхоўвалася чацвёрка братоў, і мы заўсёды дапамагалі бацькам па гаспадарцы. А яна была вялікай: конь, карова, свінні, куры... Толькі так можна было выжыць у палескай вёсцы. Мае бацькі былі простымі працаўнікамі. Бацька на цэлы тыдзень з'язджаў у балота, касіў траву, а мы потым зграбалі, там жа начавалі — як у Івана Мележа, у начное хадзілі. Летам я заўсёды пасвірую карою. І ўсюту літаратуру, якую нам давалі на канікулы, я прачытаў на лузэ. Тому мне было вельмі лёгка вучыцца. Знаходзілі час і на возера, рэчку, лес, хадзілі ў паходы. Уся прырода, якая нас акружала, давала магчымасць жыць у атмасферы вясковага асяроддзя.

— І, відаць, натхніла на творчую прафесію...

— Спалучэнне духоўнасці і народных традыцый заўсёды трывалі мяне на плаве. Мая душа ляжыць да культуры. Тому, што датычыца прафесіі, у мяне нават сумнення не было. Паступіў у Гродзенскую культурна-асветніцкую вучылішча, затым была служба ў войску, пасля скончыў Мінскі інстытут культуры. Нягледзячы на чырвоны дыплом, паехаў, як той Лабановіч, падымамаць культуру ў Любанску раён. Зсям'ёй, з жонкай. Ужо фактчычна 35 гадоў падымаю. У 1990 годзе мне падало-

ся, што не хапае філалагічнай адукацыі, і я паступіў у педуніверсітэт, але з творчымі крыламі жыву ўсё жыццё.

— Якой вас сустрэла Любанская?

— Паколькі размеркаванне ішло па сямейным прынцыпе (а я ўжо год як быў жанаты), першапачаткова мяне накіравалі на раздзіму Аллы Валянцінаўны — у Барысаў. Але потым думаю: навошта ехаць, так бы мовіць, да цешчы пад пяту? І тут якраз трапіў на ўсесаюзны семінар, дзе «сваталі» тых, хто можа працаўца з глыбінцы. Нас запрасілі на Любансскую, і мы паехаі. Цудоўны Палац культуры! Толькі што пабудаваны: новы, светлы. Нам вельмі спадабалася гэтая мясцовасць, там і засталіся. Старшыня калгаса, Герой Сацыялістычнай Працы Кузьма Шаплыка літаральна праз паўгода даў нам кватэру. Мы вельмі арганічна ўпісаліся: я стаў мастацкім кіраўніком, жонка ўзначала тэатральны калектыв.

Заробак быў маленькі, але ў той час калгасы даплачвалі па 30 рублёў работнікам культуры: разумелі, што культура — тая сфера, якая стварае атмасферу.

Я ніколікі не шкадую, што не застаўся ў сталіцы, у абласным цэнтры ці вялікім горадзе, хоць мяне адукацыя

З жонкай
Алай Валянцінаўной
разам і ў жыцці,
і ў творчасці.

давала такую магчымасць. Паехаў туды, куды ляцела душа. А па душы я як быў вясковы чалавек, так ім і застаяўся.

— **Дзякуючы вам з жонкай у Любанску раёне з'явіўся першы ўзорны тэатр...**

— Калі мы прыехалі на Любансскую, там не было ніводнага ўзорнага народнага калектыву. Неяк адразу вырашылі, што будзем займацица дзіцячым тэатрам. Сёлета «Летуценнікам» стаўнічацца 30 гадоў. І я, як той летуценнік, жыву гэтым ідэямі крываю, палётту. Лічу, што трэба трывала стаяць на зямлі, але разам з тым высока лунаць у паветры, у сваіх творчых памненнях і думках.

— **Вы стаялі і ля вытоку шматлікіх фестываляў, якія сёння з'яўляюцца візітнай карткай Любанская, ды і ўвогуле Мінскага рэгіёна.**

— Мы варыліся ў сваім саку, адночы стала сумна... У Салігорск з'ездзілі, у Мінск, Слуцк, сабралі

тэатральныя калектывы і зладзілі фестываль, які назвалі «Чароўны куфэр». Два такія фестывалі зрабілі на рэгіональным узроўні, затым фестываль набыў статус абласнога. Прайшло іх ужо 11, уздзелнічоўцу тэатралі з Расіі, Літвы, Польшчы, Украіны... Гэта не чиста тэатральны проект. «Чароўны куфэр» — фестываль сяброўства.

— **Вы і самі з задавальненнем раз-пораз «прымяраеце» на сабе ту ў іншую ролю. Вельмі дзіўна бачыць чыноўніка ў тэатральным вобразе...**

— Што такое праца начальніка аддзела ідэала-гічнай работы? Часам табе даводзіцца рабіць тое, што патрабуе пасада. У дзіцячым тэатры адкрываеца твая душа, шчырыя эмоцыі, уласнае жыццё. Не прыкрытае, натуральнае. Сёлета мы паказвалі п'есу Сяргея Кавалёва «Пясочны замак». Маленькая істота, Пясчанік, будзе пясочны замкі. Пабудаваўшы, ён павінен сысці, але гэтым разам вырашыў даведацца, хто пасля жыве ў тых замках. І Пясчанік бачыць, што за ім ідзе зграя, якая іх разбурбае. Праўда, фінал алтымістычны: Пясчанік, Валнінка і Гліннік адраджаюць гэтыя замкі... Ідэя ў тым, што нам, нягледзячы ні на што, трэба будаваць. Няхай гэта не зразумеюць сёння, але потым авязькова будзе творчы плён. У гэтым сэнсе тэатр дзе магчымасць задумца аб нечым вечным, дакрануцца да вытокаў, духоўнасці.

— **Са сваёй жонкай, Алай Валянцінаўной, вы сапраўды як дзве паловы аднаго цэлага. Ці ўяўляі сабе іншую спадарожніцу жыцця?**

— Яшчэ са школы я думаў, што яна... не павінна насяць акуляры. Але так сталася, што ўзяў жонку ў акулярах. Яна прыйшла да нас у інстытут культуры на трэцім курсе. Я акурат прыехаў з будатрада. Багаты чалавек! Мне трэба было наўбыць світар. А яна вязала. І мне настолькі спадабаўся створаны Алай світар, што яна не толькі міе яго прадала, а і прывязала да сябе. ЗАлай Валянцінаўнай міе ўжо 36 гадоў разам. Выхавалі сына і дачушку. Сын скончыў Беларускую дзяржаўную акаадэмію мастацтваў, працуе кінавідэааператорам. Дачка вучылася ў Беларускім дзяржаўным універсітэце, па спецыяль-

насці — культуролаг. Дзецы выраслі на сцэне, ігралі галоўныя ролі ў спектаклях, ездзілі з намі на гастролі, таму іх прафесійны выбар цалкам заканамерны.

— **Ваш дом — гэта месца адпачынку?**

— Дзесяць гадоў мы жылі ў аднапакаёвай кватэры на чацвёртым паверсе, а ў вёсцы так хацелася быць бліжэй да зямлі. Таму ўзяў крэдыт і пабудаваў дом. Як нафантазіравалі, так пабудавалі. Ён у нас невялічкі, але вельмі ўпрыгожыўны. Ёсьць мансарда, пад ёй — вялікая бібліятэка. Агарод — 15 сотак. Мы не аматары сельскагаспадарчай дзейнасці, але маєм градачкі, цяплічку. Жонка вельмі любіць кветкі. У нас такая традыцыя: раніцай п'ём каву ў альтанцы, абміркуючы планы, атрымліваем асалоду ад прыроды, надвор'я.

— **Падзяліцеся сакрэтам: як сёння, займаючы кіраўнічую пасаду, не страціць сувязі з людзьмі?**

— Скажу шчыры: сёння быць кіраўніком з чалавечым тварам вельмі-вельмі складана. Мяне выручае гумар. Калі ўсё устрымайць усур'ё, будзе цяжка жыць. Я ўдзячны, што мяне акружаюць вельмі творчыя асобы. За 20 гадоў працы я стварыў кола паплечнікаў, якія мяне добра разумеюць. Калі мы працуем на пэўнай ідэі, то робім гэта супольна. Разам мы падтрымліваем народныя традыцыі ў сакрэтам: як сёння, займаючы кіраўнічую пасаду, не страціць сувязі з людзьмі?

— Скажу шчыры: сёння быць кіраўніком з чалавечым тварам вельмі-вельмі складана. Мяне выручае гумар. Калі ўсё устрымайць усур'ё, будзе цяжка жыць. Я ўдзячны, што мяне акружаюць вельмі творчыя асобы. За 20 гадоў працы я стварыў кола паплечнікаў, якія мяне добра разумеюць. Калі мы працуем на пэўнай ідэі, то робім гэта супольна. Разам мы падтрымліваем народныя традыцыі ў сакрэтам: як сёння, займаючы кіраўнічую пасаду, не страціць сувязі з людзьмі?

— Скажу шчыры: сёння быць кіраўніком з чалавечым тварам вельмі-вельмі складана. Мяне выручае гумар. Калі ўсё устрымайць усур'ё, будзе цяжка жыць. Я ўдзячны, што мяне акружаюць вельмі творчыя асобы. За 20 гадоў працы я стварыў кола паплечнікаў, якія мяне добра разумеюць. Калі мы працуем на пэўнай ідэі, то робім гэта супольна. Разам мы падтрымліваем народныя традыцыі ў сакрэтам: як сёння, займаючы кіраўнічую пасаду, не страціць сувязі з людзьмі?

— **Днямі Васіль Каткавец адзначыў свой 60-гадовы юбілей. Калектыву рэдакцыі газеты «Звязда» звычайнаўнай здароўя, дабрабыту, плёну, імпэту і натхнення! Няхай наша сяброўства працягваеца шмат гадоў!**

Вераніка КАНЮТА.
kanyuta@zviaza.com

Ізвещение о проведении первых и повторных открытых торгов по продаже земельных участков в частную собственность. Организатор: государственное предприятие «Витебский областной центр маркетинга», 210015, г. Витебск, проезд Гоголя, дом 5, тел. (0212) 47-20-56.

Кадастровый номер, площадь, адрес, функциональное назначение земельного участка. Размер начальной цены и задатка
Лот №1. Земельный участок с кадастровым №220882719601000035, площадью 0,2088 га по адресу: Витебская обл., Braslavskiy r-n, Drujevskiy s/c, d. Почта Абабье, участок №5 для строительства и обслуживания одноквартирного жилого дома. Ограничения, инженерные коммуникации и сооружения: водоохранная зона рек и водоемов (озера Обабье), охранная зона особо охраняемых природных территорий (Национальный парк «Браславские озера»), охранная зона электрических сетей (до 1000 В). Нач. цена: 3500 руб. **Задаток:** 350 руб.

Лот №2. Земельный участок с кадастровым №220882719601000036, площадью 0,1489 га по адресу: Витебская обл., Braslavskiy r-n, Drujevskiy s/c, d. Почта Абабье, участок №6 для строительства и обслуживания одноквартирного жилого дома. Ограничения, инженерные коммуникации и сооружения: водоохранная зона рек и водоемов (озера Обабье), охранная зона особо охраняемых природных территорий (Национальный парк «Браславские озера»), охранная зона электрических сетей (до 1000 В). Нач. цена: 3500 руб. **Задаток:** 350 руб.

Дата, время и место проведения аукциона: 13.11.2017 в 12.00 по адресу: г. Braslav, ул. Советская, 119 в Braslavском районном исполнительном комитете. **Срок внесения задатка и приема документов:** с 04.10.2017 с 8.30 по 10.11.2017 до 17.30 по адресу: г. Витебск, проезд Гоголя, 5 в ККУП «Витебский областной центр маркетинга» в рабочие дни с 8.30 до 17.30. **Условия аукциона:** разработать и утвердить ПСД на строительство объекта в срок, не превышающий 2 года; произвести занятие (освоение) зем. участка не позднее 1 года со дня утверждения проектной документации на строительство жилого дома; до начала строительства снять плодородный слой почвы в местах размещения строений и сооружений и использовать его в соответствии с проектной документацией. **Реквизиты для внесения задатка:** р/с BY72AKBB3600312040008000000 ОАО «АСБ Беларусбанк», БИК AKBBVY2X, УНП 3000594330, код платежа 04901, получатель платежа: ГУ МФ РБ по Витебской области (Толочинский райисполком). Для участия в аукционе приглашаются граждане, консолидированные участники (две и более граждан). Для участия в аукционе приглашаются граждане, консолидированные участники (две и более граждан).

Кадастровый номер, площадь, адрес, функциональное назначение земельного участка
Лот №1. Земельный участок с кадастровым №224658510000300068, площадью 0,1209 га, по адресу: Витебская обл., Толочинский р-н, г. Толочин, ул. Подгорная, 23 для строительства и обслуживания жилого дома. Ограничения, инженерные коммуникации и сооружения отсутствуют. Нач. цена: 10 309,35 руб. **Задаток:** 1030,94 руб.

Лот №2. Земельный участок с кадастровым №224650100003000547, площадью 0,1194 га, по адресу: Витебская обл., Толочинский р-н, г. Толочин, ул. Дорожная, 23 для строительства и обслуживания жилого дома. Ограничения, инженерные коммуникации и сооружения отсутствуют. Нач. цена: 10 181,44 руб. **Задаток:** 1018,14 руб.

Дата, время и место проведения повторного аукциона: 10.11.2017 в 15.00. по адресу: г. Толочин, ул. Ленина, 1 в Толочинском райисполкоме. Срок внесения задатков и приема документов: с 04.10.2017 с 8.30 по 09.11.2017 до 17.30 по адресу: г. Толочин, ул. Ленина,